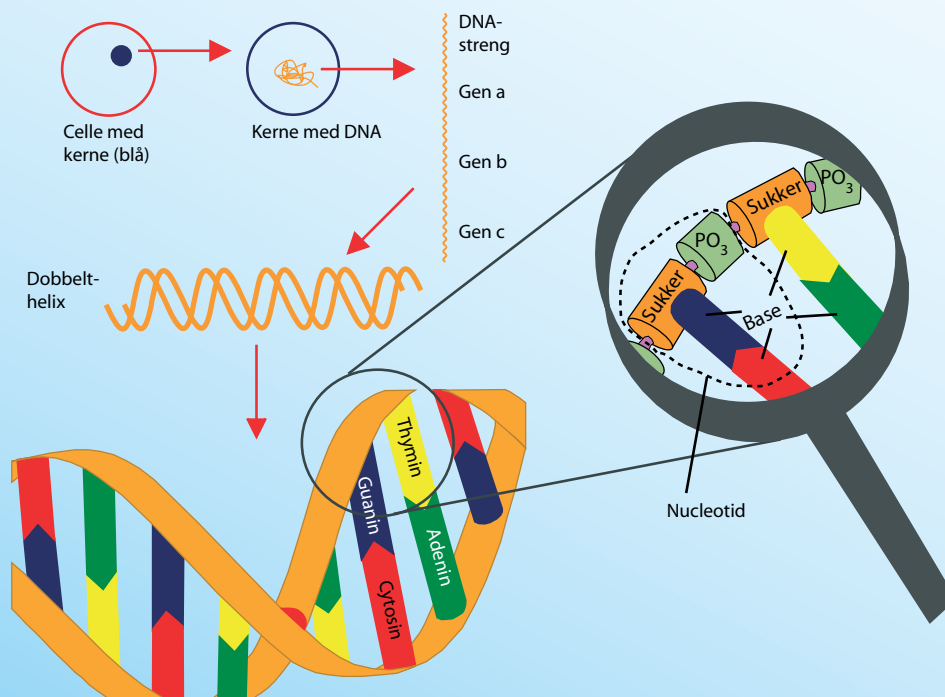

Livets mangfoldighed

DNA

Variationen af livsformer på Jorden er enestående. Livsformer, som alle er unikke specialister – alle med særlige arveegenskaber, *gener*, og hver med sin rolle og plads i økosystemet. Baggrunden for denne variation kan findes i arvematerialet DNA.

DNA-molekylet er sammensat af en række enheder, *nukleotider*, der hver indeholder en af baserne *adenin* (A), *thymin* (T), *cytosin* (C) eller *guanin* (G). DNA-molekylet er opbygget som en snoet dobbeltstreng, *dobbelt-helix*, der, hvis snoningerne rettes ud, kan sammenlignes med en stige, hvor baserne to og to danner trinene. A og T samt C og G danner par.

Rækkefølgen af baser (trinene i stigen) udgør koden for de arvelige informationer, *generne*, i DNA. På grund af opbygningen som en dobbeltstreng er DNA et relativt stabilt molekyle og derfor velegnet til overførsel af genetisk information fra generation til generation.

Mutation

Små stykker af DNA kan tilfældigt tabes, dupleres eller de kan vende rundt, så baserækkefølgen pludselig ændres et sted i arvemassen. Nogle former for stråling, fx ultraviolet stråling, og giftstoffer kan ligeledes forårsage ændringer i baserækkefølgen i DNA.

Ændringer i arvematerialet kaldes *mutationer*. En organisme, der er resultatet af en mutation og har afvigende arvemateriale, kaldes en *mutant*. Mutationer påvirker dels den celle, de er opstået i, men de vil også genfindes i arvematerialet i alle de celler, der nedstammer fra den muterede celle.

Mutationer i kropscellerne hos flercellede organismer vil kun have indflydelse på den organisme, hvor mutationen er opstået, mens mutationer, der sker i forbindelse med dannelse af kønscellerne, efterfølgende kan komme til udtryk hos afkommet. Nogle mutationer nedsætter organismens og eventuelt afkomets overlevelseschancer, mens andre er gavnlige.